

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 943/2024
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Стамбена заједница „Пере Петковића“ број ..., Београд, кога заступа пуномоћник Душанка Костадиновић, адвокат из ..., против туженог „DG Invest Sale“ доо Београд, кога заступа пуномоћник Душан Обренчевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 271/24 од 15.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 271/24 од 15.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 4664/2020 од 27.10.2023. године делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да исплати тужиоцу износ од 25.200,00 динара са законском затезном каматом од 17.07.2023. године до исплате. Одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 25.200,00 динара почев од 25.09.2020. године до 16.07.2023. године и да тужиоцу плати износ од 90.772,80 динара са законском затезном каматом од 25.09.2020. године до исплате. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 193.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 271/24 од 15.05.2024. године, у ставу I изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда Привредног суда у Београду у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца. У ставу II првостепена пресуда је укинута у делу у ком је усвојен тужбени захтев тужиоца и у делу одлуке о трошковима поступка и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажног дела другостепене пресуде у ставу I изреке тужилац је благовремено изјавио ревизију са позивом на одредбу члана 404. ЗПП, због битних

повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, истичући да је у овој материји потребно установљивање судске праксе.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима другостепене пресуде у побијаном делу, одбијен је тужбени захтев тужиоца на име накнаде штете настале у становима број ..., .. и ..., услед пропуста насталих приликом извођења радова од стране туженог. Тужени је на основу уговора од 19.11.2018. године, закљученог са Стамбеном заједницом, требало да изведе радове надоградње једне стамбене етаже. Тужбени захтев је у том делу одбијен услед недостатка активне легитимације тужиоца да потражује накнаду штете која је настала у становима у приватном власништву, уз образложење да штету на посебним деловима зграде могу тражити само власници тих посебних делова. Тужилац би, по налажењу другостепеног суда, евентуално могао потраживати накнаду штете да је у току поступка доказао да је санирао предметна оштећења и да је на тај начин дошло до умањења његове имовине. Без основа се ревизијом тужиоца указује на одредбу члана 47. став 1. Закона о становању и одржавању стамбених зграда као релевантну за право тужиоца да потражује накнаду штете у овом поступку. Наведена одредба регулише одговорност стамбене заједнице за штету, а не случај када стамбена заједница има право на накнаду штете. Одлуке нижестепених судова засноване су на утврђеној чињеници да је штета чију накнаду стамбена заједница потражује у овом поступку настала на становима као посебним деловима зграде, који су у својини њихових власника у складу са чланом 5. став 1. Закона. Управник као орган стамбене заједнице има тачно одређена права и обавезе, предвиђене одредбом члана 50. Закона о становању и одржавању стамбених зграда. Управник, односно професионални управник није овлашћен да у име власника посебних делова зграде потражује накнаду штете коју су они претрпели на својим посебним деловима. Како се ревизијом тужиоца не указује на конкретне разлоге за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, прописане одредбом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд није дозволио одлучивање о изјављеној ревизији.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Привредним споровима мале вредности, сходно одредби члана 487. став 1. ЗПП, сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 115.972,80 динара. Следи да против одлуке другостепеног суда донете у предметном привредном спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У складу са изнетим Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић